

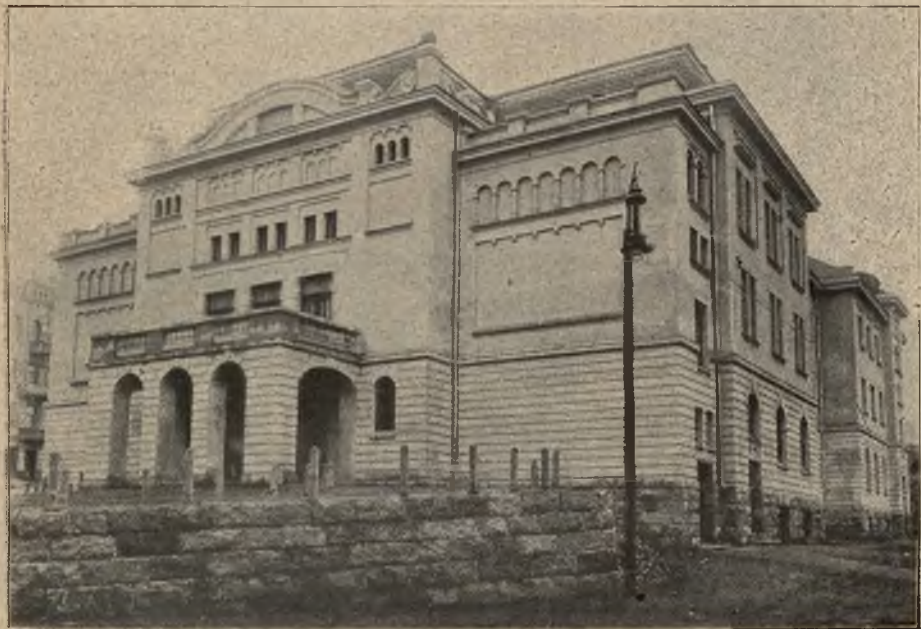
równego zmieniono na kanał śluzowy, w ten sposób, że okręty w specjalnych śluzach podnosi się stopniowo w górę, aby je w ten sposób przeprowadzić przez góry.

System śluzowy w kanałach znany jest już od

wojennych. Największe znajdują się koło Gatun. Ogółem na całej przestrzeni zbudowano osiem wielkich śluz. Wznoszą one poziom kanału na wysokość 102 m.

Od strony oceanu Atlantyckiego są cztery śluzy,

rego zaczyna się grupować tok spraw politycznych austriackich. W miarę wzrostu wpływu następcy tronu na bieg politycznych spraw państwowych, ku niemu zaczynają się zwracać komplementy sąsiednich władców, a łowy, odbywające się w lasach około

Nowy gmach teatralny na wzgórzu Wielkiej Pohulanki.

Artyści na tle nowego gmachu teatralnego.

Teatr polski w Wilnie:

bardzo zamierzczliwych czasów. Stałe śluzy, które przez zamknięcie podnosiły poziom wody w kanale, znane już były u dawnych Egipcyan i u starodawnych narodów chińskich. Śluzy systemu komorowego, jakie właśnie w ulepszonym systemie zastosowano przy budowie kanału panamskiego, pochodzą prawdopodobnie z XIII. w. Pierwsza taka śluza miała być wykonana w Holandii w r. 1253. W r. 1452 Leone Bakista Alberti napisał dla papieża książkę p. t. „De re aedificatoria”, w której opisuje bardzo dobrze sposób budowania śluz komorowych. Ulepszenia systemu komorowego nastąpiły dopiero w najnowszych czasach, a historia budownictwa notuje pierwsze takie próby w r. 1840.

Śluzy kanału panamskiego są bardzo wielkie, gdyż przeznaczone są do przepuszczania okrętów oceanicznych największych rozmiarów, oraz okrętów

zaś drugie cztery od strony oceanu Spokojnego. Zbudowane one są z żelaza i ciosu.

W dzisiejszym numerze podajemy ilustracje dwóch takich śluz, jedna z nich służy do przepuszczania okrętów, druga zaś do podnoszenia poziomu wody. Cały kanał już jest przygotowany prawie zupełnie do żeglugi. Jedynie tylko ostatni przekop pod Gatun musi być jeszcze rozszerzony, tak, iż prawdopodobnie na wiosnę przyszłego roku będą już mogły okręty przez kanał przepływać.

Polityczne polowanie.

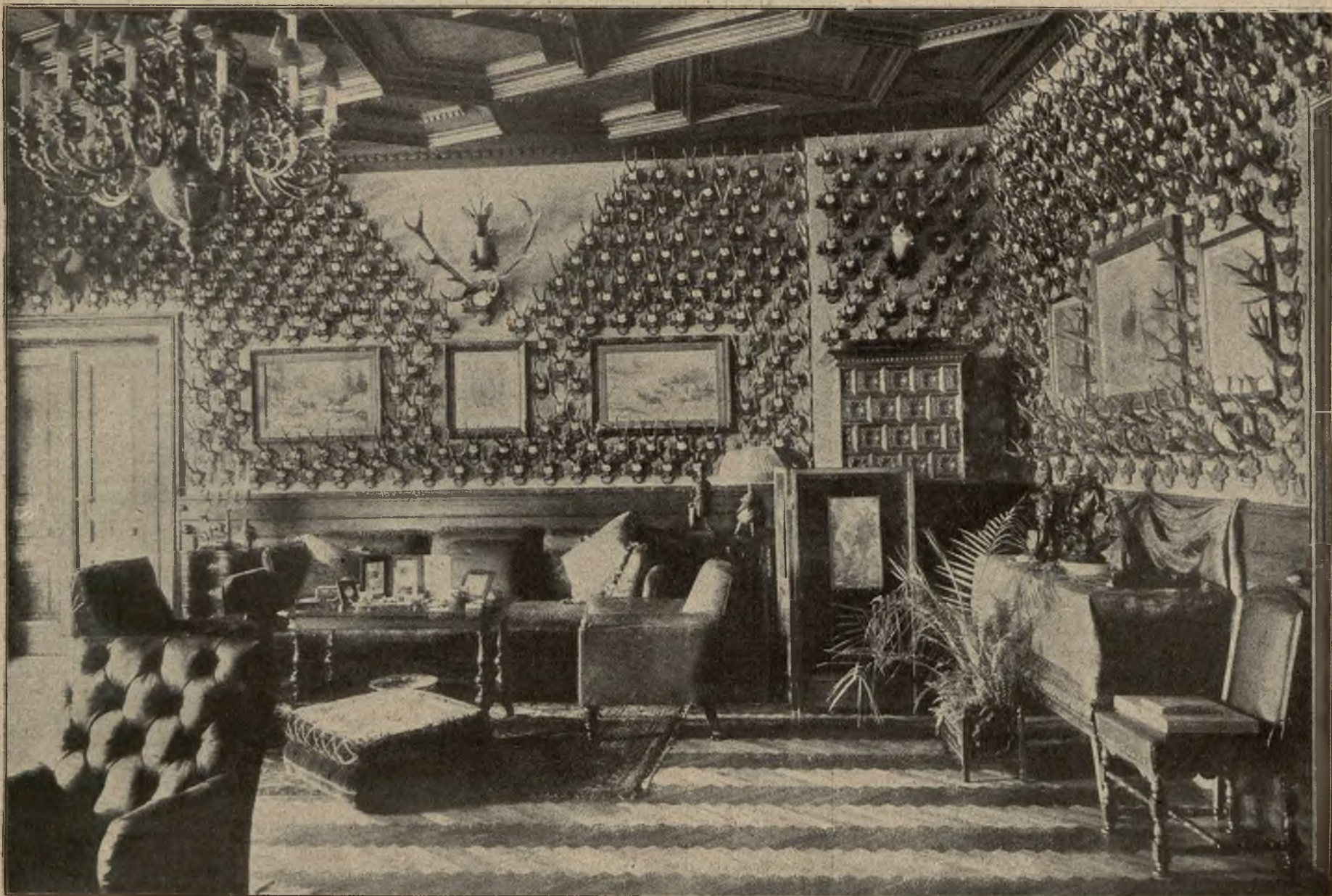
Zamek Konopischt, własność austriackiego następcy tronu arcyksięcia Franciszka Ferdynanda, staje się w ostatnich czasach ośrodkiem, koło któ-

zamku Konopischt, mają nieraz doniosłe polityczne znaczenie.

W ostatnich czasach doszło znowu do dobitnego podkreślenia dobrych stosunków dworów berlińskiego i wiedeńskiego. Spowodowane zostało ono żywo komentowanymi pogłoskami, że między rządami obu państw panują nieporozumienia. Aby tym wszystkim wersjom zaprzeczyć, złożył cesarz Wilhelm wizytę w Austrii. Przybył na zaproszenie arcyksięcia Franciszka Ferdynanda na polowanie do Konopischt, a potem odwiedził także cesarza austriackiego w Wiedniu.

Przybycia cesarza Wilhelma oczekiwał na stacyi w Beneszowie austriacki następca tronu i powitał go bardzo serdecznie. Obaj udali się następnie do zamku.

Zamek Konopischt leży na wzgórzu, z zewnątrz

Polityczne polowanie: Salon myśliwski w zamku Konopischt, ozdobiony trofeami myśliwskimi arcyks. Franciszka Ferdynanda.